

İŞIQLI İNSAN

Meherrəm Şəmkirli.
AYB və AJB-nin üzvü

İşıqlı, nurlu, böyük hörmət-izzət sahibi, sayıb- seçilən qələm adamı, respublikada tanınmış onlarla jurnalistin həyat müəllimi olan insan yaşasaydı bu ay onun 95 yaşı tamam olardı. Hüseyin Mehərlıyevı deyirəm. Həyatın dəyişməz bir qanunu var- olum, ölüm. Hüseyin Mehərlıyev 1924- cü ilin 22 martında- baharın ilk günündə doğuldu, böyüdü, orta məktəbi bitirib, ali təhsil aldı, bir sıra məsul vəzifələrdə çalışdı, işıqlı, mərd bir kişi ömrü yaşadı və 1998- ci ilin bir yanvarında haqq dünyasına qovuşdu.

Bilmirəm təsadüfdəndir, ya da zərurətdən, iş elə gətirib ki, Hüseyin Mehərlıyevin oğlu Bəhram müəllimlə uzun illər həyat evində yaxın qonşu olmuşuq. Amma buna baxmayaraq Bəhram müəllimin kimliyi, hansı nəsilin nümayəndəsi olduğu haqqında heç bir məlumatım olmayıb. Doğrusu, bunu nə mən soruşmuşam, nə də özü deyib. Ancaq Azərbaycan Dövlət Universitetinin müəllimi olduğunu bildirdim. Çünki hər axşam olmasa da, ara- sıra universitetin dəhlizində rastlaşırıdıq. Onun əlində jurnal auditoiyaya girdiyini görürdüm. Beləcə aradan illər keçdi, Bəhram müəllim həyat evindən köçdü və mən onu uzun müddət görmədim. Günlərin bir günü bir şənlək məcilisində görüşdük. Çevrəməzdəkilərin çoxsu azdan- çoxdan mətbuatı oxuyan, dövlət qulluğunda çalışan insanlar idi. Necə oldusa söhbət qəzetlərdən, yazı- pozudan düşdü. Bəhram müəllim qayıtdı ki, bəs mənəm atam da yazı- pozu adamı olub. Maraqla kim olduğunu soruşdum. Hüseyin Mehərlıyev, dedi. Heyrət etdim. İlahi! İnsan nə qədər təvazökar olmuş ki, belə bir kişinin oğlu olduğunu bir dəfə də olsun dilinə gətirməzmiş. Amma şəxsən mən bunu yaxşı hal kimi qəbul etmi-

rəm. Axı bu gün zaman başqa zamanıdır. Unutqanlıq zamanıdır. Özün doğmanın, yaxınının, dostunun, yoldaşının yaxşılığını, xidmətini yada salmasan, heç kim nə yada salacaq, nə də anacaq. Bu mənada mən ifrat təvazökarlığın ələhinəyəm.

Mən Hüseyin Mehərlıyevı heç vaxt yaxından görməmişəm, tanışlığımız, dostluğumuz da olmayıb. Sadəcə daimi onun oxucusu olub onu özümə dost, yoldaş bilmişəm. Oçerklərini, felyetonlarını oxuyub mənən qidalanmışam, zövq almışam.

Bu ayın 22- si Hüseyin müəllimin dünyaya gələn gündür. Onun 95 yaşı (Allah ona qəni- qəni rəhmət eləsin) tamam olur. Vaxtıyla öz duzlu- məzəli və ciddi yazıları ilə ruhumu qidalandıran, buna görə dostum, yoldaşım olan, işıqlı, nurlu bir insan haqqında bir- iki kəlmə ürək sözlərini yazmasam mənəm üçün günah olar.

Hər bir insanın ömrü səslı- küylü dağ çayının ömrünə bənzəyir. Bu çay hayla- harayla qarşısındakı qayalara, daşlara çırpıla- çırpıla baş alıb gedən, keçib getdiyi dərələrə, dağlara həzin nəğmə oxuyan bir ömür axırda nəhənk bir genişliyə, saflığa, təmizliyə- dəryaya qovuşur. Hüseyin müəllimin ömrünü də eynən dənizə qovuşan dağ çayının ömrünə bənzətsəm, mənəcə heç də səhv etmərəm.

Hüseyin İslam oğlu Mehərlıyev! Bu ad (sağlığında) respublika ictimaiyyətinə və geniş oxucu kütləsinə yaxşı tanış idi. Hüseyin Mehərlıyev Cəbrayıl rayonunun Keçəlməmmədli kəndində dünyaya gəlib. İbtidai təhsilini doğduğu məkanda, orta təhsilini isə qonşu Soltanlı kəndində alıb. Elə həmin il sənətlərini qonşu Füzuli rayonundakı Pedaqoji məktəbinə verib. 1941- ci ildə oranı uğurla bitirən Hüseyin Mehərlıyev müəllimliyə başlayır. Orta pedaqoji təhsillə kifayətlənməyən Hüseyin müəllim beş il sonra ali təhsil almaq üçün Azərbaycan Dövlət Universitetinin filologiya fakultəsinin jurnalistika şöbəsinə daxil olur. Univeristetə bacarıqlı və istedadlı jurnalist kimi bitirən Hüseyin hərbi xidmətə çağırılır. Və bəxti üzünə gülür. Onu Qafqaz arxası hərbi dairəsinin or-

qanı olan "Lenin bayrağı" qəzetinə təşkilatçı müxbir kimi işə götürürlər.

Artıq 1952-ci ildən Hüseyin Mehərlıyev peşakar jurnalist kimi tanınmağa başlayır. 1959- cu ildə onu Moskvaya Ali Partiya Məktəbinə oxumağa göndərirlər. 1961- ci ildə təhsilini başa vurduqdan sonra bir müddət "Sosialist Sumqayıtı" qəzetində redaktor işləyir. Yazıb- yaratmaq, ürəyindəki yara-

dıcılıq istəklərini oxucularla bölüşmək üçün o, "Abşeron" qəzetinə redaktor təyin olunur. Zəngin həyat təcürbəsi olan Hüseyin müəllim üçün bu vəzifədə işləmək çətin olmadı. Müxtəlif mətbu orqanlarda işlədiyi illərdə o, Azərbaycan jurnalistikasının inkişafında bütün bilik və bacarığını ortaya qoymuş, gənc jurnalistlərin yetişməsi üçün əlindən gələni etmişdi. "Abşeron" qəzetinin redaktoru olanda ümüd verən gənc jurnalistləri başına yığıb qəzeti həftədə 3 dəfə buraxırdı. Bu bəlkə də ölkədə yeganə rayon qəzetiydi ki, həftədə üç dəfə çap olunurdu. O vaxtı Hüseyin müəllimin yanında işləyən, onun dəyərli məsləhətlərini, öyüdlərini, tələbkarlığını sığa ələyib qulaqlarında saxlayan, onu özlərinin müəllimi bilən gənc jurnalistlər bu gün respublikamızın sayıb- seçilən, məşhur qələm adamlarıdır. Kiminsə şübhəsi varsa, sadaladığın ad və soylara diqqət yetirsin: Namiq Abbasov, Ələkbər Abba-

sov, Dilərə Vəkilova, Aydın Əliyev, Rizvan Cəbiyev, Firudin Rəsulov, İlyas Adgözəlov, Faiq Dərgahov, Polad Qasimov (ruhu şad olsun) və. s.

Hüseyin müəllim nikbin, işıqlı, işdə ciddi, tələbkar olmaqla yanaşı, həm də yumor hissi olan insan olub. Əməkdaşlarının zəhmətinə qiymət verməyi, dəyərləndirməyi də unutmurmuş. O, istər kollektivdə, istərsədə də ictimaiyyətdə arada hörmət olunan, sayıb- seçilən, ehtiram göstərilən ziyalılardan olub. Deyilənə görə onun dünyaya baxışı, cəmiyyətdə gedən hadisələrə fərqli münasibəti, insani dəyərlər haqqında özünün maraqlı fəlsəfi düşüncələri olub.

O, harda işləməsindən asılı olmayaraq onun yol yoldaşı, könül sirdaşı qələmi və sözü olub. Qələmlə, sözlə etibarlı yol yoldaşı olmaq da hər kişinin işi deyil. Bu sadə və istedadlı insan heç vaxt "mən" deməyib. Hər zaman bu sözdən uzaq olub, onu yaxına buraxmayıb.

Məhz bu keyfiyyətlərinə görə 1966- cu ildə onu daha məsul vəzifəyə, AKPMK-nin orqanı olan "Kommunist" qəzetinin şikayətlər və məktublar şöbəsinəsinin müdiri təyin edirlər. Göründüyü kimi onun mətbuat aləmindəki fəaliyyətinin müəyyən bir hissəsi "Kommunist" qəzeti ilə bağlıdır. O. bir qəzetçi, bir şöbə müdiri kimi zəhmətkeş idi, işçisinin qədərini bilən idi, diqqətçil idi. Ən əsası isə onun ən çətin adamlarla dil tapması, onları razı salması idi. Onun gələcək yoluna işıq salan isə ondakı səbir idi.

Bəhram müəllimin dediyinə görə Hüseyin müəllim ağır təbiətli insan olmaqla yanaşı, sözü bir dəfə deyər, tapşırığı bir dəfə verərdi. Söz götürən də deyildi. Verilən tapşırıqları zamanında və yüksək səviyyədə yerinə yetirirdi. Bir də onun əvəzsiz bir keyfiyyəti vardı. Təvəliyində olanlara bir qardaş, bir ata qayğısı göstərirdi. Hətta çox vaxt qarşısındakının ürəyindən keçəni üzündən bilirdi. Hüseyin müəllim yüzlərlə oçerklər, felyetonlar, məqalələr müəllifi idi. O, 1965- ci ildə qəzetlərdə dərc olunan oçerklərinədən ibarət "Arzu ilə əməl birləşəndə" adlı kitabı çıxır. 1968- ci ildə isə "Sovxozun ulduzu" adlı növbəti kitabı nəşr olunur. Bir sıra almanaqalarda oçerqləri yer alır.

1970- ci ildən ta pensiyaya çıxana kimi Hüseyin Mehərlıyev Azərbaycan Televiziya və Radio Verilişləri Komitəsində ictimai- siyasi şöbənin müdiri təyin olunur və "Təbliğət" baş redaksiyainın baş redaktoru kimi fəaliyyət göstərir. Mətbuat sahəsindəki səmərəli fəaliyyətinə görə "Qızıl Qələm" mediya mükafatına layiq görülür. Eyni zamanda beynəlxalq dostluq əlaqələrinin möhkəmlənməsindəki işinə görə isə Bolqarıstanın Razqrad şəhərinin fəxri vətəndaşı seçilir, yubley medalı ilə təltif olunur.

1998- ci ilin yanvar ayının birində Hüseyin Mehərlıyevin ömür karvanı dayanır və o haqq dünyasına qovuşur. Hüseyin müəllim bu gün aramızda olmasa da, onun parlaq xatirəsi zaman- zaman anılacaq.

Ona görə ki, Hüseyin müəllim anılacaq ki, mətbuat ailəminin sayılan- seçilən nümayəndələrində biri idi.

Hüseyin müəllimin bütün yaradıcılığını əhatə edən materialları öz sağlığında Azərbaycan Milli Arxivinə təhvil verib.

Yazımı istedadlı qələm sahibi Dilərə xanım Vəkilovanın "Ədalət" qəzetində Hüseyin Mehərlıyevin işıqlı xatirəsinə həsr elədiyi "Söz deyirəm..." adlı məqaləsindəki aşağıdakı sözlərlə yekunlaşdırıram: " Bu yazımı keçən əsrin 50- 60- cı illərində "Sosialist Sumqayıtı" və "Abşeron" , Azərbaycan radiosu "Təbliğət" baş redaksiyasının baş redaktoru işləyən, insan kimi sadəliyi, həmkarlar kimi səmimiyyəti, ustad kimi ucalığı ilə dəryadan keçən ürəklərə və əməllərə köçən mahir jurnalist Hüseyin İslam oğlu Mehərlıyevin işıqlı xatirəsinə həsr etdim. Görmə bəyənərdimi?"